

Θέμα: Αγωγή των Νέων

Υπόθεμα:

Παραδοσιακό -Σύγχρονο Σχολείο - Μόδα

- 1.Ειρήνη-Γαριφαλιά Φιτσάκη (συντονίστρια)
- 2.Στέλλα Μουσαδάκη
- 3.Ελευθερία Μαλλιάρáκη

Είμαστε η ομάδα «Μονοπόλιο», με το υπόθεμα του «Παλιού και Σύγχρονου σχολείου-Μόδα», στα πλαίσια του θέματος «Η αγωγή των νέων». Η ομάδα μας αποτελείται από τους εξής: Φιτσάκη Ειρήνη-Γαριφαλιά(η οποία είναι και η συντονίστρια)από το τμήμα Α'4,Μουσαδάκη Στέλλα και Μαλλιάρáκη Ελευθερία, από το τμήμα Α'2.Σκοπός μας είναι η παρουσίαση των χαρακτηριστικών των δύο σχολείων αλλά και οι διαφορές τους.

Όπως προανέφερα, έχουμε το Παραδοσιακό και το Σύγχρονο σχολείο, το οποίο θα είναι το κύριο μέρος της εργασίας μας. Επίσης έχουμε την μόδα, που αποφασίσαμε να κάνουμε ένα ερωτηματολόγιο και να τη δούμε με τα μάτια του τότε και του σήμερα.

Ερωτηματολόγιο

1. Κατά πόσο διέφερε η νεανική μόδα από την σημερινή ;
2. Ποιες είναι οι ομοιότητες ;
3. Ήταν το ντύσιμο περισσότερο ή λιγότερο σεμνό από το σημερινό ;
4. Τι σκέφτονται για τα ρούχα που φοράνε σήμερα οι έφηβοι ;
5. Πιστεύετε ότι η σημερινή ένδυση των εφήβων είναι προκλητική ;
6. Νομίζετε ότι οι σημερινοί έφηβοι ξοδεύουν περισσότερα από τις προηγούμενες γενιές ;
7. Θεωρείτε ότι με την όμοια ενδυμασία, πολλές φορές μαθητές και καθηγητές δεν διαφέρουν ;
8. Επηρεάζει ο μιμητισμός που υπάρχει σε αυτές τις ηλικίες το ντύσιμο ;
9. Με τι κριτήρια διαλέγουν στη σημερινή εποχή οι έφηβοι τα ρούχα τους ;
10. Ποια θα έπρεπε κατά τη γνώμη σας να είναι η στάση των εκπαιδευτικών απέναντι στο προκλητικό ντύσιμο στο σχολείο ;
11. Φορούσαν στολή για το σχολείο παλιά ;
12. Συμφωνείται ότι η κατάργηση της όμοιας σχολικής ενδυμασίας οδήγησε σε ενδυματολογικές ακρότητες ?
13. Πιστεύετε ότι η όμοια σχολική ενδυμασία σήμαινε κατάργηση των οικονομικών και κοινωνικών διαφορών ;

Οι απαντήσεις μιας 39χρονης γυναίκας :

1. Κατά πόσο διέφερε η νεανική μόδα από την σημερινή ;

Πάντα στο νεανικό ντύσιμο υπάρχουν διαφορές και ομοιότητες. Παλιά δεν έδιναν και πολύ σημασία στο λεγόμενο “επώνυμο ντύσιμο”, ούτε στο ακριβό, δεν υπήρχαν τόσα πολλά είδη ρούχων σε κάθε ντουλάπα.

2. Ποιες είναι οι ομοιότητες ;

Τα λεγόμενα “μοδάτα” ρούχα, π.χ. τα παντελόνια “καμπάνες” στο παρελθόν τα παντέλ “σωλήνες”, σήμερα.

3. Ήταν το ντύσιμο περισσότερο ή λιγότερο σεμνό από το σημερινό ;

Κατά τη γνώμη μου, ήταν σεμνότερα παλιά.

4. Τι σκέφτονται για τα ρούχα που φοράνε σήμερα οι έφηβοι ;

Ότι θα πρέπει να σκέφτονται πιο πολύ για τους συνδυασμούς τους.

5. Πιστεύετε ότι η σημερινή ένδυση των εφήβων είναι προκλητική ;

Κάποιες φορές είναι ακραία.

6. Νομίζετε ότι οι σημερινοί έφηβοι ξοδεύουν περισσότερα από τις προηγούμενες γενιές ;

Οπωσδήποτε ναι.

7. Θεωρείτε ότι με την όμοια ενδυμασία, πολλές φορές μαθητές και καθηγητές δεν διαφέρουν ;

Ναι κ' σε αυτό πολλές φορές φταίει και η ανεκτικότητα των μεγάλων.

8. Επηρεάζει ο μιμητισμός που υπάρχει σε αυτές τις ηλικίες το ντύσιμο ;

Ναι γιατί και οι γονείς δεν προσπαθούν να τον αποτρέψουν.

9. Με τι κριτήρια διαλέγουν στη σημερινή εποχή οι έφηβοι τα ρούχα τους ;

Την μόδα, την τιμή, το να το έχει και ο συμμαθητής τους, την φίρμα, κ.τ.λ.

10. Ποια θα έπρεπε κατά τη γνώμη σας να είναι η στάση των εκπαιδευτικών απέναντι στο προκλητικό ντύσιμο στο σχολείο ;

Να δείχνουν με τον τρόπο τους την σωστή ένδυση στο σχολικό περιβάλλον και να προσπαθούν και οι ίδιοι να μην ντύνονται κραυγαλέα.

11. Φορούσαν στολή για το σχολείο παλιά ;

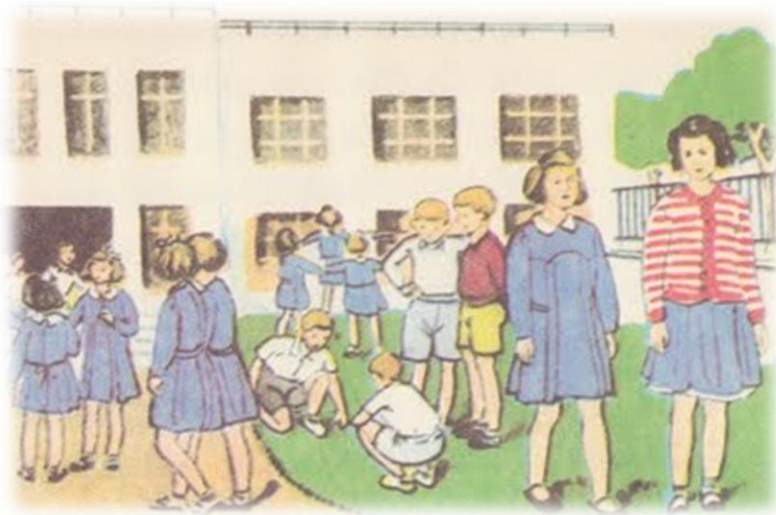
Ναι κ' εγώ πρόλαβα την στολή στις πρώτες τάξεις του Δημοτικού.

12. Συμφωνείται ότι η κατάργηση της όμοιας σχολικής ενδυμασίας οδήγησε σε ενδυματολογικές ακρότητες ?

Ναι και κάποιες φορές δεν ξεχωρίζει μαθητής από καθηγητή. Πρέπει να υπάρχει τιμωρία στις στιλιστικές ακρότητες.

13. Πιστεύετε ότι η όμοια σχολική ενδυμασία σήμαινε κατάργηση των οικονομικών και κοινωνικών διαφορών ;

Συμφωνώ με την επαναφορά της ποδιάς, γιατί δεν μπορεί ένας ασθενέστερος οικονομικά μαθητής να νιώθει άσχημα επειδή δεν μπορεί να πληρώσει “ρούχα-φίρμες”.

Οι απαντήσεις μιας 62χρονης γυναίκας :

1.Κατά πόσο διέφερε η νεανική μόδα από την σημερινή ;

Η νεανική μόδα πριν από χρόνια ήταν ποιο προσεγμένη, τόνιζε τα γυναικεία κομψότητα, ενώ σήμερα είναι προκλητική, πρόχειρη αλλά πρακτική.

2.Ποιες είναι οι ομοιότητες ;

Κάθε εποχή είναι διαφορετική με τα δεδομένα που υπάρχουν.

3.Ήταν το ντύσιμο περισσότερο ή λιγότερο σεμνό από το σημερινό ;

Ήταν το ντύσιμο περισσότερο σεμνό από σήμερα που εξαρτάται από την απελευθέρωση του ατόμου.

4.Τι σκέφτονται για τα ρούχα που φοράνε σήμερα οι έφηβοι ;

Σκέφτονται ότι είναι μέσα στη μόδα και καμαρώνουν γι' αυτό.

5.Πιστεύετε ότι η σημερινή ένδυση των εφήβων είναι προκλητική ;

Και βέβαια είναι προκλητική και όχι ιδιαίτερα ωραία.

6.Νομίζετε ότι οι σημερινοί έφηβοι ξοδεύουν περισσότερα από τις προηγούμενες γενιές ;

Οι σημερινοί έφηβοι ξοδεύουν απερίσκεπτα περισσότερα από προηγούμενες γενιές.

7.Θεωρείτε ότι με την όμοια ενδυμασία, πολλές φορές μαθητές και καθηγητές δεν διαφέρουν ;

Δεν έχει καμία σχέση η ενδυμασία των μαθητών όσο όμοια κ' να είναι με τους καθηγητές τους (διαφορά πνευματικού επιπέδου, κ.τ.λ.).

8.Επηρεάζει ο μιμητισμός που υπάρχει σε αυτές τις ηλικίες το ντύσιμο ;

Ναι, επηρεάζει γιατί είναι η ηλικία μικρή για να σκεφτούν τα παιδιά κάτι καλύτερο από το ντύσιμο τους, για να ξεφύγουν από τις επιρροές του μιμητισμού.

9.Με τι κριτήρια διαλέγουν στη σημερινή εποχή οι έφηβοι τα ρούχα τους ;

Τα κριτήρια να είναι μοντέρνα, λίγο τη ποιότητα και προκλητική.

10.Ποια θα έπρεπε κατά τη γνώμη σας να είναι η στάση των εκπαιδευτικών απέναντι στο προκλητικό ντύσιμο στο σχολείο ;

Να είναι αυστηροί οι καθηγητές απέναντι σ' αυτά τα ντυσίματα κ' σχεδόν να τα απαγορεύουν. Και το κυριότερο να δείχνουν οι ίδιοι το καλό παράδειγμα.

11.Φορούσαν στολή για το σχολείο παλιά ;

Φορούσαν τη ποδιά τα κορίτσια και τα αγόρια έκοβαν κοντά τα μαλλιά τους.

12.Συμφωνείται ότι η κατάργηση της όμοιας σχολικής ενδυμασίας οδήγησε σε ενδυματολογικές ακρότητες ?

Ναι, η κατάργηση της σχολικής ποδιάς έχει οικονομικές δυσκολίες για τα παιδιά που δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα για να πηγαίνουν συνέχεια για ψώνια και να γεμίζουν την ντουλάπα τους με ρούχα που ίσως να μην τα ξαναβάλουν.

13.Πιστεύετε ότι η όμοια σχολική ενδυμασία σήμαινε κατάργηση των οικονομικών και κοινωνικών διαφορών ;

Ναι πιστεύω ότι η όμοια σχολική ποδιά καταργεί οικονομικές και κοινωνικές διαφορές μεταξύ των μαθητών.

Οι απαντήσεις ενός 18χρόνου νεαρού :

1.Κατά πόσο διέφερε η νεανική μόδα από την σημερινή ;

Παλαιότερα ντυνότανε πιο απλά και πιο όμορφα ενώ τώρα, ντύνονται με διαφορετικούς τρόπους “πιο παράξενα και ελκυστικά”.

2.Ποιες είναι οι ομοιότητες ;

Τα παπούτσια που είχαν παλαιότερα και έμοιαζαν με μποτάκια, τώρα είναι στη μόδα και ονομάζονται “All star”.

3.Ήταν το ντύσιμο περισσότερο ή λιγότερο σεμνό από το σημερινό ;

Ήταν περισσότερο σεμνό από το σημερινό.

4.Τι σκέφτονται για τα ρούχα που φοράνε σήμερα οι έφηβοι ;

Να κάνουν εντύπωση και να αρέσουν περισσότερο στους συνομηλίκους τους.

5.Πιστεύετε ότι η σημερινή ένδυση των εφήβων είναι προκλητική ;

Τις περισσότερες φορές ναι.

6.Νομίζετε ότι οι σημερινοί έφηβοι ξοδεύουν περισσότερα από τις προηγούμενες γενιές ;

Ναι γιατί θέλουν να παίρνουν περισσότερο ρούχα και παπούτσια για να υπερέχουν από τους συνομηλίκους τους.

7.Θεωρείτε ότι με την όμοια ενδυμασία, πολλές φορές μαθητές και καθηγητές δεν διαφέρουν ;

Διαφέρουν γιατί είναι εμφανείς η διαφορά ηλικίας.

8.Επηρεάζει ο μιμητισμός που υπάρχει σε αυτές τις ηλικίες το ντύσιμο ;

Επηρεάζει πολύ γιατί ο ένας θέλει να μοιάσει στον άλλο.

9.Με τι κριτήρια διαλέγουν στη σημερινή εποχή οι έφηβοι τα ρούχα τους ;

Την μάρκα, την μόδα και την τιμή.

10.Ποια θα έπρεπε κατά τη γνώμη σας να είναι η στάση των εκπαιδευτικών απέναντι στο προκλητικό ντύσιμο στο σχολείο ;

Να προσπαθήσουν με ωραίο τρόπο να τους αποδεικνύουν την σωστή ενδυμασία, τουλάχιστον μέσα στο σχολικό περιβάλλον.

11.Φορούσαν στολή για το σχολείο παλιά ;

Ναι αλλά πολύ πιο παλιά από εμένα και γω δεν τις πρόλαβα.

12.Συμφωνείται ότι η κατάργηση της όμοιας σχολικής ενδυμασίας οδήγησε σε ενδυματολογικές ακρότητες ?

Συμφωνώ γιατί μερικά παιδιά θέλουν να δείξουν ότι είναι πιο εξελιγμένα από τους συνομήλικους τους, και καταλήγουν σε ενδυματολογικές ακρότητες.

13.Πιστεύετε ότι η όμοια σχολική ενδυμασία σήμαινε κατάργηση των οικονομικών και κοινωνικών διαφορών ;

Όχι γιατί ο καθένας έχει την ξεχωριστή του προσωπικότητα, και δεν μπορεί η ενδυμασία να αλλάξει την κοινωνική και οικονομική τάξη.

Ο 19^{ος} αιώνας έκλεισε με την ήττα της χώρας μας στον ελληνοτουρκικό πόλεμο. Ακολούθησε κυβερνητική αστάθεια, κατά την περίοδο του 1897 μέχρι το 1909, με συνεχείς εναλλαγές των δυο κομμάτων στην εξουσία, του Τρικουπικού και του Δηλιγιαννικού.

Στο χώρο της εκπαίδευσης τα πράγματα δεν διέφεραν. Η φοίτηση στο δημοτικό ήταν σχεδόν ανύπαρκτη. Η περίοδος αυτή σηματοδοτείται από τις προσπάθειες για εγκαθίδρυση του δημοτικισμού. Με την πάροδο του χρόνου και την προοδευτική εξέλιξη της δημοτικής, το γλωσσικό ζήτημα, παίρνει δεσπόζουσα θέση στα εκπαιδευτικά πράγματα και μέσα στην πρώτη δεκαετία του 20ού αιώνα, γίνεται άξονας γύρω από τον οποίο διαμορφώνονται δύο πόλοι διαφοροποίησης και αντιπαράθεσης, ο Εκπαιδευτικός Δημοτικισμός και ο Εκπαιδευτικός Συντηρισμός.

Το 1908 έγινε η πρώτη επίσημη προσπάθεια δημιουργίας ενός σχολείου που θα βασιζόταν στις παιδαγωγικές αρχές που κυριαρχούσαν στον ευρωπαϊκό κυρίως χώρο. Ενώ το 1910 ιδρύθηκε στην Αθήνα ο Εκπαιδευτικός Όμιλος από 39 πολιτικές και πνευματικές προσωπικότητες. Ο Όμιλος αυτός αποτέλεσε το σπουδαιότερο παιδαγωγικό και αγωνιστικό κέντρο των δημοτικιστών. Τα μέλη του Ομίλου έπαιξαν σημαντικό ρόλο σε όλες τις προσπάθειες αλλαγών στην εκπαίδευση που επιχειρήθηκαν στην περίοδο 1910-1930, επί τις κυβερνήσεις του Βενιζέλου, που στόχευε στην γλωσσοεκπαιδευτική μεταρρύθμιση της χώρας. Παρά το ανανεωτικό πνεύμα του 1909 και τη φιλελεύθερη πολιτική του Βενιζέλου, που ανέβηκε στην εξουσία το 1910, η καθαρεύουσα κατοχυρώθηκε με το σύνταγμα του 1911, ως επίσημη γλώσσα του κράτους.

Η πρώτη προσπάθεια εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης έγινε το 1913, στην κυβέρνηση Βενιζέλου επί υπουργίας Τσιριμώκου, κάτω από την εντύπωση των νικηφόρων βαλκανικών πολέμων(1912-1913), που διπλασίασαν τα σύνορα της Ελλάδας. Ο Υπουργός Παιδείας υπέβαλε προς ψήφιση στη Βουλή, νομοσχέδια για τη μεταρρύθμιση της ελληνικής εκπαίδευσης, εμπνευστής και εισηγητής των νομοσχεδίων ήταν ο Δ.Γληνός. Βασικοί προσανατολισμοί των νομοσχεδίων ήταν η υποχρεωτική εκπαίδευση, εκπαίδευση για τα κορίτσια, η προσαρμογή του εκπαιδευτικού συστήματος στις κοινωνικό-οικονομικές συνθήκες της χώρας, η στροφή προς τις θετικές επιστήμες και η δημιουργία τεχνικό-επαγγελματικής κατεύθυνσης στην εκπαίδευση. Τα νομοσχέδια προέβλεπαν:

1. Φοίτηση των νηπίων, από το 4^ο έτος της ηλικίας τους στα νηπιαγωγεία.
2. Κατάργηση των κοινών σχολείων
3. Υποχρεωτική φοίτηση, σε συμπληρωματικά μαθήματα.
4. Για τους απόφοιτους του Δημοτικού σχολείου προσφέρονταν δύο δυνατότητες. Η πρώτη ήταν η κλασσική, θα οδηγούσε χωρίς εξετάσεις στο Γυμνάσιο. Η δεύτερη ήταν φοίτηση στο τριετές Αστικό σχολείο, επίσης χωρίς εξετάσεις.

Το Γυμνάσιο προβλεπόταν εξαετές, δύο κύκλων. Ο πρώτος διετής με ενιαία φοίτηση και ο δεύτερος δύο κατευθύνσεων, φιλολογικής και πραγματικής. Οι απόφοιτοι είχαν την δυνατότητα εγγραφής στο Πανεπιστήμιο χωρίς εξετάσεις.

Το 1916, στην Αθήνα, ο Βενιζέλος είχε συγκροτήσει «Εκπαιδευτική Επιτροπή», με σκοπό τη μελέτη των θεμάτων για αναμόρφωση και εκσυγχρονισμό της Παιδείας και την αντικατάσταση των υπαρχόντων βιβλίων με άλλα, γραμμένα στη δημοτική γλώσσα.

Το 1917, ο Γληνός διορίστηκε Πρόεδρος του εκπαιδευτικού συμβουλίου και Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Παιδείας. Οι θέσεις αυτές επέτρεπαν, σε αυτόν και τους συνεργάτες του, να προβούν σε μια εκπαιδευτική μεταρρύθμιση ολόκληρου του εκπαιδευτικού συστήματος. Αυτοί γυρνούσαν την χώρα κατάρτιζαν προγράμματα, οργάνωναν συνέδρια, μαθήματα, φροντιστήρια, συζητούσαν προβλήματα για το μεταρρυθμιστικό έργο.

Το 1918, συστάθηκε επιτροπή για τη σύνταξη αναγνωστικών βιβλίων του δημοτικού. Επιπλέον, προβλέφθηκε η έγκριση ειδικών αναγνωστικών, για ειδικά σχολεία.

Αξιόλογοι νόμοι πάρθηκαν και το 1920, αφού το κράτος ανέλαβε όλες τις δαπάνες της στοχεύουσας εκπαίδευσης και καθιέρωσε την αμοιβή των δασκάλων από το δημόσιο αλλά και η ίδρυση της Παιδαγωγικής Ακαδημίας, μεταπτυχιακή σχολή διετούς φοίτησης. Όμως η μεταρρύθμιση του 1917 καταργήθηκε, όταν στις εκλογές του 1920 τα φιλομοναρχικά κόμματα πλειοψήφησαν.

Την περίοδο 1920-1928 άλλαξαν 34 κυβερνήσεις και 24 Υπουργοί Παιδείας. Όλη αυτή την περίοδο, η εκάστοτε κυβέρνηση αναιρούσε τις προσπάθειες της προκατόχου της. Μοναδική αναλαμπή στη περίοδο

αυτή, η ολιγόμηνη διακυβέρνηση της χώρας από τον Α. Παπαναστασίου, το 1924. Αυτή την περίεργη περίοδο, ιδρύθηκε η Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος, το 1922 και η Ομοσπονδία Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης, το 1924.

Το 1922, καθιερώθηκαν οι εισαγωγικές εξετάσεις στα Πανεπιστήμια, όμως με την προϋπόθεση να υπάρχει απολυτήριο Γυμνασίου και να έχει επιτύχει στις εισαγωγικές εξετάσεις. Μετά από ένα χρόνο, επανήλθαν τα νομοθετικά μέτρα του 1917.

Το Σύνταγμα του 1927 έβαζε βάσει, για αναγέννηση στο χώρο της εκπαίδευσης. Ήθελε, η εκπαίδευση, να διατελεί από την ανώτατη εποπτεία του Κράτους και να χρηματοδοτείται από αυτό. Επίσης, προέβλεπε, εξάχρονη υποχρεωτική και δωρεάν Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση για όλους. Και επιτράπηκε σε ιδιώτες η ίδρυση ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων.

Το κόμμα των Φιλελευθέρων με τον Βενιζέλο, πλειοψήφησε το 1928 και ξανάρχισε την προσπάθεια για εκπαιδευτική μεταρρύθμιση . Σπουδαία μεταρρύθμιση, ήταν η κατάργηση των διάφορων τύπων δημοτικού σχολείου, αφού θεσπίστηκε εξαετής , με υποχρεωτική φοίτηση από το 6^ο έτος. Ακόμη , λήφθηκε μέριμνα, για την ίδρυση ειδικών τάξεων ή ξεχωριστών σχολείων, για παιδιά με ειδικές ανάγκες.

Το 1933 ιδρύθηκαν έξι Παιδαγωγικές Ακαδημίες και το 1934 αυξήθηκαν σε επτά.

Το 1935, επαναφέρθηκαν τα λατινικά ως υποχρεωτικό μάθημα, μειώθηκαν οι ώρες των αρχαίων και νέων ελληνικών, αυξήθηκαν τα θρησκευτικά, καταργήθηκε η παράλληλη διδασκαλία δημοτική και καθαρεύουσας στο μάθημα των νέων ελληνικών, καθώς και η διδασκαλία αρχαίων κειμένων από μετάφραση.

Το 1936 το καθεστώς του Μεταξά διατήρησε το εξαετές δημοτικό, αλλά εισήγαγε εξετάσεις στην Δ' τάξη. Η εξαετής φοίτηση φαλκιδεύτηκε, γιατί δεν ήταν εύκολο να διαπιστωθεί, αν οι μαθητές που διέκοπταν, πήγαιναν στο γυμνάσιο ή εγκατέλειπαν το σχολείο. Επιπλέον, το γυμνάσιο έγινε δετές.

Το ίδιο έτος ιδρύθηκε η Εθνική Οργάνωση Νεολαίας (ΕΟΝ) και ο Οργανισμός Εκδόσεων Διδακτικών Βιβλίων (ΟΕΔΒ).

Το 1939 μεταβλήθηκαν τα έτη φοίτησης των σχολείων, της μέσης εκπαίδευσης. Ο πρώτος κύκλος ήταν εξαετής και ονομάστηκε Γυμνάσιο ενώ ο δεύτερος διετής και ονομάστηκε Λύκειο, που είχε 2 κατευθύνσεις, την κλασσική και την πρακτική. Επιπρόσθετα, καταργήθηκε η μεικτή φοίτηση και επανήλθε η καταβολή διδασκάλων.

Το 1940 έγινε νομοθετική συγκρότηση των φροντιστηρίων, τα οποία διαδραμάτισαν και συνεχίζουν μέχρι σήμερα να διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην ελληνική εκπαίδευση.

Η δεκαετία που ακολουθεί ήταν από τις δυσκολότερες, για τον ελληνισμό.

Κατά τη δεκαετία του 1950 το εκπαιδευτικό σύστημα αποτελείτο από το δημοτικό σχολείο εξαετούς φοίτησης, που ήταν υποχρεωτικό από την δευτεροβάθμια εκπαίδευση, το Γυμνάσιο, που ήταν προσανατολισμένο, κυρίως προς τις ανθρωπιστικές σπουδές και από την τριτοβάθμια στην οποία υπάγονταν τα πανεπιστήμια και πολύ λίγες τριτοβάθμιες σχολές γενικής εκπαίδευσης.

Προς το τέλος της δεκαετίας νομοθετήθηκαν αρκετές μεταρρυθμίσεις, που είχαν σκοπό την επέκταση της τεχνικής-επαγγελματικής εκπαίδευσης. Η δευτεροβάθμια εκπαίδευση χωρίστηκε σε δύο στάδια, διάρκειας 3 χρόνων το καθένα. Οι πρώτες τρεις τάξεις αποτελούσαν το κατώτερο στάδιο. Το ανώτερο στάδιο διαφοροποιείται και χωριζόταν σε διαφορετικούς τύπους, οι δύο κύριοι ήταν το Πρακτικό (επιστημονικό) και το Κλασσικό (φιλολογικό). Παράλληλα, το Υπουργείο Παιδείας δημιούργησε ένα σύστημα τεχνικών-επαγγελματικών σχολών.

Η καθοριστική αλλά βραχύβια εκπαιδευτική μεταρρύθμιση του 1964 ανέπτυξε περαιτέρω, τις παραπάνω προσπάθειες, οι αλλαγές, θα προήγαγαν την ισότητα και την οικονομική ανάπτυξη στην εκπαίδευση. Μια από τις σημαντικότερες αλλαγές, της περιόδου αυτής, ήταν ότι η δημοτική αντικατέστησε την καθαρεύουσα ως μέσο διδασκαλίας. Ενώ, η μελέτη των αρχαίων ελληνικών θα άρχιζε στο Λύκειο.

Με την έλευση της στρατιωτικής χούντας το 1967, σχεδόν όλα αυτά τα μέτρα αναιρέθηκαν, με πρώτη την κατάργηση των μέτρων για τη γλώσσα.

Το 1974, έτος που σηματοδοτείται από την επαναφορά του δημοκρατικού πολιτεύματος, επαναφέρθηκαν οι περισσότερες από τις μεταρρυθμίσεις, του 1964. Επίσης, η εκπαίδευση αναδιοργανώθηκε :

- Η υποχρεωτική εκπαίδευση παρατάθηκε από 6 σε 9 χρόνια.
- Η κατώτερη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, δηλαδή το γυμνάσιο καθιερώθηκε, ως το κοινό σχολείο γενικής εκπαίδευσης.
- Η μετάυποχρεωτική δευτεροβάθμια εκπαίδευση, αναδιοργανώθηκε σε 2 ισότιμα λύκεια, το Γενικό και το Τεχνικό-Επαγγελματικό.

Όσον αναφορά, το γλωσσικό ζήτημα, η δημοτική καθιερώθηκε σε όλα τα επίπεδα.

Όταν για πρώτη φορά στην Ελλάδα ανήλθε στην εξουσία σοσιαλιστική κυβέρνηση, το 1981, οι μεταρρυθμίσεις εστιάζουν περισσότερο στις εσωτερικές αλλαγές, στο εκπαιδευτικό σύστημα. Οι κυριότερες αλλαγές που υλοποιήθηκαν αυτή τη δεκαετία ήταν :

- Αναβολή της επιλογής κατεύθυνσης έως το τελευταίο έτος του γενικού λυκείου, όπου οι μαθητές έχουν να επιλέξουν μεταξύ 4 δεσμών, αντί των 2 που ίσχυαν μέχρι τότε.
- Κατάργηση των εισαγωγικών εξετάσεων από την κατώτερη προς την ανώτερη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.
- Ιδρύθηκε το 1984, ένας νέος τύπος ενιαίου λυκείου, το Πειραματικό Ενιαίο Πολυκλαδικό Λύκειο (ΕΠΛ).
- Τα ΚΑΤΕΕ λόγω της ταχείας τους ανάπτυξης, είχαν προβλήματα, έτσι διαμορφώθηκαν στην τωρινή τους μορφή ως Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (ΤΕΙ).

Μια ακόμα σημαντική αλλαγή ήταν η κατάργηση της μπλε σχολικής ποδιάς το 1982. Αφού χρόνια, ολόκληρα στο παρελθόν, μαρτυρούσε την ιδιότητα του μαθητή, υπηρετούσε την ομοιομορφία των μελών της μαθητικής κοινότητας, κατά ορισμένες απόψεις και την συνοχή της.

Τον Απρίλιο του 1990, ανήλθε στη διακυβέρνηση της χώρας το κόμμα της Ν. Δημοκρατίας με αρχηγό τον Κ. Μητσοτάκη. Υπουργός Παιδείας ανέλαβε ο Β. Κοντογιαννόπουλος. Τον Μάιο του ίδιο έτους ξέσπασε μια

από τις μεγαλύτερες αναταράξεις στο χώρο της εκπαίδευσης (απεργίες, συγκεντρώσεις, διαδηλώσεις εκπαιδευτικών, απειλή καταλήψεων εξεταστικών κέντρων, αναβολή για ένα μήνα των Γενικών Εξετάσεων), με φόντο την εκφρασμένη διάθεση της κυβέρνησης για επιβολή λιτότητας στην εκπαίδευση και ιδεολογική χειραγώγηση εκπαιδευτικών και εκπαιδευομένων.

Με τα Προεδρικά Διατάγματα : 1) Οργάνωση και λειτουργία των δημοτικών σχολείων, 2) Οργάνωση και λειτουργία Λυκείων, και 3) Οργάνωση και λειτουργία γυμνασίων, του Β. Κοντογιαννόπουλου, προβλεπόταν να δοθεί μια συντηρητική όψη στην Ελληνική εκπαίδευση. Επαναφέρθηκε η αριθμητική βαθμολογία και καθιερώθηκαν γραπτές ανακεφαλαιωτικές εξετάσεις για τις δύο τελευταίες τάξεις του Δημοτικού και τις τρεις τάξεις του Γυμνασίου. Επιπλέον, καθιερώθηκαν οι μονάδες παιδαγωγικού ελέγχου, ανάλογα με τις οποίες χαρακτηρίζονταν η διαγωγή των μαθητών. Λήφθηκαν μέτρα σχετικά με τη συμπεριφορά και την εμφάνιση των μαθητών στο σχολείο.

Ο Β. Κοντογιαννόπουλος παραιτήθηκε και στη θέση του διορίστηκε ο Γεώργιος Σουφλιάς, ο οποίος ανακοίνωσε ότι τα Προεδρικά Διατάγματα δεν θα ισχύσουν και θα συζητηθούν εξ αρχής ως προς το περιεχόμενο τους.

Ύστερα από την μεγάλη κρίση, που συντάραξε τα εκπαιδευτικά πράγματα της χώρας, το Υπουργείο Παιδείας εξέδωσε μια σειρά διαταγμάτων για την Πρωτοβάθμια και τη Δευτεροβάθμια εκπαίδευση, καθώς επίσης και για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών.

Ο Γ. Σουφλιάς, ο οποίος επιχείρησε εκ νέου ένα εθνικό διάλογο για την Παιδεία.

Ορισμένες από τις βασικότερες πρωτοβουλίες που λήφθηκαν το 1992 ήταν η καθιέρωση ενιαίου προγράμματος στο Δημοτικό σχολείο και το Γυμνάσιο, ώστε να μπορέσει να γεφυρώσει το χάσμα που υπήρχε με τα κενά και τις επικαλύψεις της ύλης. Τον ίδιο χρόνο καθιερώθηκε ως υποχρεωτικό το μάθημα των Αγγλικών από την Δ' τάξη του Δημοτικού σχολείου και η διδασκαλία και δεύτερης ξένης γλώσσας από την Α' τάξη Γυμνασίου (ίσχυσε για πρώτη φορά το σχολικό έτος 1993-1994). Επιπλέον, ανατέθηκε στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο η επεξεργασία νέων αναλυτικών προγραμμάτων, με σκοπό την αναμόρφωση και τον εκσυγχρονισμό τους, και ο εμπλουτισμός των σχολικών βιβλίων με νέες

γνώσεις και καινούργια γνωστικά στοιχεία. Την εποχή αυτή άρχισε να κερδίζει έδαφος η αντίληψη της χρηστικότητας του πολλαπλού βιβλίου, και το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο προχώρησε στην έγκριση, μετά από διαγωνισμό, της χρησιμοποίησης περισσότερων από ένα βιβλίων ανά μάθημα, από τα οποία ο εκπαιδευτικός επέλεγε ποιο θα διδάξει. Επιπλέον, για μια φορά ακόμα επανήλθε το θέμα της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών και υπεύθυνοι ορίστηκαν οι σχολικοί σύμβουλοι και οι διευθυντές των σχολικών μονάδων.

Τον Οκτώβριο του 1993 επανήλθε το ΠΑΣΟΚ στην Κυβέρνηση, με Υπουργό Παιδείας τον Δ. Φατούρο, ενώ από το φθινόπωρο του 1994 τη θέση αυτή κατέλαβε ο Γ. Παπανδρέου. Το 1994 εγκρίθηκε το Β' Κοινοτικό πλαίσιο στήριξης, σύμφωνα με το οποίο περίπου 704 δις δραχμές θα δίνονταν στην ελληνική εκπαίδευση για τα επόμενα 5 χρόνια.

Το Νοέμβριο του ίδιου έτους (1994) ανεστάλη το Προεδρικό Διάταγμα για την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου των εκπαιδευτικών και αναγγέλθηκε η αναμόρφωσή του. Παράλληλα, έγιναν τροποποιήσεις στο θέμα της αξιολόγησης των μαθητών στα δημοτικά και τα γυμνάσια, με το Προεδρικό Διάταγμα 409/94, σύμφωνα με το οποίο στο νέο σύστημα αξιολόγησης περιλαμβάνονταν γραπτές ανακεφαλαιωτικές εξετάσεις τον Ιούνιο, ωριαίες υποχρεωτικές γραπτές δοκιμασίες, τεστ ολιγόλεπτα, συνθετικές δημιουργικές εργασίες και περιγραφική αξιολόγηση. Τέλος προτάθηκε νέο σύστημα πρόσβασης στην Τριτοβάθμια εκπαίδευση, το οποίο δεν εφαρμόστηκε τελικά.

Εντωμεταξύ, το Φεβρουάριο του 1995 ο Γ. Παπανδρέου είχε εξαγγείλει την αποκέντρωση του εκπαιδευτικού συστήματος με την εκχώρηση αρμοδιοτήτων στην τοπική αυτοδιοίκηση. Οι αντιδράσεις που προκλήθηκαν οδήγησαν στην απόφαση να μην υλοποιηθούν οι εξαγγελίες.

Ψηφιακό Σχολείο

Όπως αναφέρει η κυρία Άννα Διαμαντοπούλου, Υπουργός Παιδείας:

Όταν μιλάμε για το ψηφιακό σχολείο, πρέπει να ξέρουμε ότι είναι μια διάσταση του Νέου Σχολείου. Δεν θέλουμε να πάμε απλώς από το σχολείο που έχουμε στο ψηφιακό σχολείο. Θέλουμε να πάμε στο Νέο Σχολείο, που έχει πολλές διαστάσεις : Τα προγράμματα σπουδών – που αλλάζουν από την Α' δημοτικού μέχρι την Γ' λυκείου, το διαφορετικό τρόπο εκπαίδευσης των εκπαιδευτικών – ξεκινάει το μεγαλύτερο πρόγραμμα επιμόρφωσης που έγινε ποτέ –το νέο ψηφιακό υλικό, την ηλεκτρονική βοήθεια των παιδιών – πως μπορεί κανείς μέσα από την οθόνη και το διαδίκτυο να έχει τη βοήθεια που χρειάζεται.

Το Ψηφιακό σχολείο είναι ο βασικός πυλώνας του Νέου Σχολείου. Η χρήση των νέων τεχνολογιών γίνεται ο καταλύτης για την αλλαγή :

- a. Του περιεχομένου των Προγραμμάτων Σπουδών και της σχολικής γνώσης.
- b. Της διδασκαλίας και της μάθησης.
- c. Της σχέσης εκπαιδευτικών και μαθητών.
- d. Της σχέσης γονιών και σχολείου.

Η βασική πρόκληση που καλείται να αντιμετωπίσει σήμερα το Ψηφιακό Σχολείο είναι η ουσιαστική ενσωμάτωση των νέων τεχνολογιών στη διδασκαλία όλων των μαθημάτων αλλά και στη σχολική ζωή ευρύτερα.

Το Ψηφιακό σχολείο υλοποιείται με σειρά δράσεων που οργανώνονται σε πέντε βασικούς άξονες :

1. Ενίσχυση των υποδομών δικτύου και του ηλεκτρονικού εξοπλισμού των σχολείων με στόχο την δημιουργία της ψηφιακής τάξης. Η ψηφιακή τάξη έχει γρήγορη σύνδεση με το διαδίκτυο, είναι εξοπλισμένη με διαδραστικά συστήματα διδασκαλίας (π.χ. διαδραστικοί πίνακες), ενώ ο εκπαιδευτικός και οι μαθητές αλληλεπιδρούν με δυναμικό τρόπο με τη χρήση όλων των σύγχρονων εργαλείων των ΤΠΕ.
2. Πλούσιο, διαδραδτικό και αντιστοιχημένο με τα προγράμματα σπουδών ψηφιακό εκπαιδευτικό περιεχόμενο (e-books) για όλες τις τάξεις και τα μαθήματα.

3. Επιμόρφωση των εκπαιδευτικών στην εκπαιδευτική αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών.
4. Ολοκληρωμένο σύστημα ηλεκτρονικής διοίκησης της εκπαίδευσης και διαχείρισης εκπαιδευτικών δεδομένων.
5. Οριζόντιες υποστηρικτικές δράσεις.

Είναι κοινώς αποδεκτό ότι η αναδίφηση στα γεγονότα του παρελθόντος και η γνώση της εξέλιξης και των αλλαγών των παιδαγωγικών θεωριών και αξιών, στην διάρκεια των αιώνων, μας βοηθούν, αφενός να κατανοήσουμε καλύτερα τη σύγχρονη πραγματικότητα, αφετέρου να προβλέψουμε και να προγραμματίσουμε πιο σωστά τις επιδιώξεις-κατευθύνσεις για το μέλλον.

Οι εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις ακολουθούν ως ένα βαθμό την πορεία των εκπαιδευτικών και πολιτικών πραγμάτων. Ο εκπαιδευτικός προβληματισμός γύρω από τα εκπαιδευτικά ελληνικά δρώμενα, στην έκταση που είναι δυνατή μια διαχρονική ανίχνευση και ανάλυση, υπήρξε θέμα έντονου ενδιαφέροντος και εξακολουθεί να καταλαμβάνει κυρίαρχη θέση περισσότερο σε θεωρητικό και λιγότερο σε πρακτικό επίπεδο. Το ενδιαφέρον αυτό απαντάται σε πολλά επίπεδα: πολιτικό-διοικητικό, πνευματική ηγεσία, πανεπιστημιακή κοινότητα, οργανώσεις εκπαιδευτικών λειτουργών όλων των βαθμίδων, καλύπτοντας ότι αποκαλείται «κοινωνικός περίγυρος». Διαχέεται σε όλα τα επίπεδα, όπου σχεδιάζεται, διαμορφώνεται, χαράσσεται και εφαρμόζεται η εκπαιδευτική πολιτική. Αγκαλιάζει την ελληνική κοινωνία που υφίσταται τις επιδράσεις της.

Ποικίλες ήταν οι μεταρρυθμίσεις που έγιναν στην Νεοελληνική εκπαίδευση, κατά το 19^ο και 20^ο αιώνα, αλλά πολλές ήταν και οι προσπάθειες για εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις που δεν υλοποιήθηκαν. Κάθε προσπάθεια μεταρρύθμισης ήταν αποτέλεσμα έντονων και επιτακτικών αξιώσεων και δυναμικών κινητοποιήσεων του πνευματικού κόσμου, και κυρίως των εκπαιδευτικών της εποχής. Ταυτόχρονα, διαπιστώνεται ότι οι εκάστοτε προτεινόμενες εκπαιδευτικές αλλαγές, που περιλάμβαναν ένα ευρύ φάσμα εκπαιδευτικών ζητημάτων, καθένα από τα οποία αξίωνε την αναγόρευση, νομιμοποίηση και εδραίωσή του ως εκπαιδευτική πραγματικότητα, ελάχιστα συνέβαλαν στην ουσιαστική εναρμόνιση των πολιτισμικών επιλογών της εποχής με τις ιδιότυπες ανάγκες του Νεοέλληνα, ακόμη δε και με τα ενδομύχια ειδολογικά πανανθρώπινα του χαρακτηριστικά, δηλαδή η επικοινωνία και η αυτόβουλη δραστηριότητα, που θα τον αναδείκνυαν σε ολοκληρωμένη προσωπικότητα και πεπαιδευμένη οντότητα του καιρού του.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

Τις πληροφορίες μας, τις αντλήσαμε από τις εξής διευθύνσεις :

- www.wikipedia.org/wiki, Εικοστός Αιώνας
- www.wikipedia.org/wiki, ιστορική εξέλιξη

Και την Προβληματική του θεσμού της εκπαίδευσης,

- www.wikipedia.org/wiki, Σκοποί εκπαίδευσης
- www.wikipedia.org/wiki, Εκπαίδευση
- [Http://planitiko-tietgo-ellinwn.ning.com](http://planitiko-tietgo-ellinwn.ning.com)
- www.wikipedia.org/wiki, Μαθητική Σχολή
- www.inews.gr, σχολική ποδιά
- www.esos.gr, ψηφιακό σχολείο
- www.klimaka.gr, ψηφιακό σχολείο
- www.panteion.gr, Λουκοβίτη Αθανασία, Συγκριτική Μελέτη, Πάντειο Πανεπιστήμιο
- www.upatras.gr, εξέλιξη της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης τον 20^ο αιώνα.
- www.ekep.gr, εκπαίδευση στην Ελλάδα
- www.ekep.gr, Τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Περιεχόμενα

Σελίδα 1 Πρόλογος

Σελίδα 2-12 Προβληματική του Θέματος

Σελίδα 13-19 Παραδοσιακό Σχολείο

Σελίδα 20-21 Ψηφιακό-Σύγχρονο Σχολείο

Σελίδα 22 Συμπέρασμα

Σελίδα 23 Βιβλιογραφία

Σελίδα 24 Περιεχόμενα